

POTRAFOWAĆ SIĘ (2) *vb impf*

potrafować się (1), **potrefować się** (1); potrafować się *Mącz*; potrefować się *RejZwierc*.

Pierwsze o oraz pierwsze a jasne; potrefować z tekstu nieoznaczającego é.

praes 1 sg potrafuję się (1). ◇ 3 sg potrefuje się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. potrafić.

1. *Zdarzać się, przytrafiac się [komu] (1) : Tákżec fie też czálem tá wilcza pociechá [tj. fałszywa chwała] náłzym pánom potrefuie. RejZwierc 115.*

2. *Spotykać się [z kim] (1) : Offendo, Náýduię kogo/ potráfuyę fie s kim/ náchodzę kogo/ potykam fie s kim. Mącz 260d.*

Synonimy: 1. zdarzać się; 2. najdować, potykać się.

Formacje współrdzenne cf TRAFIĆ.

MN